

Het onderwaterleven en visstand

In 1844 heeft er een aanbesteding plaats gevonden om de beek breder te maken en zijn kavels van 5 meter uitgegeven waarvoor mensen zich konden aanmelden om met de hand te gaan graven. Hierdoor werd de beek bij Varsseveld verlegd en verbreed.

In 1973 is de beek nog verder verbreed naar de huidige vorm. Dat maakte een einde aan de overstromingen. Door de verbreding is een deel ook boven het maaiveld komen te liggen en daardoor komt het voor dat in droge en hete zomers deze stukken van de beek als eerste helemaal droog komen te liggen.

Dat heeft natuurlijk ook grote invloed op de visstand in droge zomers. Op een voorstel van de Hengelsport Federatie Midden Nederland heeft het waterschap Rijn en IJssel een aantal plaatsen uitgediept als pilot project. Dit onder andere bij de Vorentjesbrug, de Poelsbrug en de Ehringvelderbrug. Er zijn ook natuurlijke diepere plekken aanwezig in de beek, hier kunnen de vissen overleven of bij extreme droogte alsnog worden verplaatst worden naar veiliger oorden.

In tegenstelling tot die plaatsen valt het tracé van de Pasdijk tot aan de Lichtenvoordseweg regelmatig droog, waardoor de kleine verdiepingen niet helpen. Dit komt doordat de beek hier hoog in het landschap ligt en het grondwater ver weg zakt.

Bij die hele lage waterstanden hebben de vissen het moeilijk door lage zuurstofgehalten en hoge watertemperaturen en hebben reigers en aalscholvers ook een makkelijke extra feestmaaltijd. De visstand wordt dan beduidend lager maar gelukkig herstelt zich dat ook weer snel en zijn de meest gangbare vissoorten nog wel behoorlijk aanwezig. Zo lang er bovenstrooms vis aanwezig blijft zijn veel soorten instaat om het gebied weer snel te koloniseren.

De Kopvoorn is mede daardoor een voorbeeld die daardoor eigenlijk niet of nauwelijks meer voorkomt. Wat blijft zijn de Baars, Snoek, Zeelt, Blankvoorn en Ruisvoorn. De Karper kan zich moeilijk herstellen als er Snoek aanwezig is, maar soms lukt het ook wel. De aanwezigheid van de Snoek heeft in ieder geval grote invloed of er iets van het nageslacht terecht komt. Als de oude vissen verdwijnen dan houdt het op voor de Karper.

De Beekprik komt ook wel eens voor, dit zijn exemplaren die vanuit Winterwijk zijn meegevoerd met de stroming

Vanuit de Donau komen zo langzamerhand ook exoten zoals Kaspische vissoorten deze kant op, vooral in de Oude IJssel en in het begin van de Bielheimerbeek waar vistrappen zijn aangelegd. Maar door de hoge stuw nabij de Slangenburg komen ze niet verder deze kant op. In de pers werd al gesproken over een Europese meerval van 2,38 meter die door een sportvisser in de Oude IJssel gevangen is. Deze soort is bezig met een sterke opmars, mogelijk ook door de verbinding met het Donau gebied.

In verband met Europese regelgeving moet het waterschap ook iedere 3-6 jaar metingen uitvoeren of laten uitvoeren naar de visstand. Dit levert inzicht op in de ontwikkeling van de visstand en of genomen maatregelen bijdragen aan een betere biodiversiteit.

De kwaliteit van het water is best oké voor de vissen en ook het planten en insecten leven is behoorlijk. Van de aanwezige planten is de fijne waterpest soms een probleem voor de vissen omdat die doorgroeien tot een dik pakket hetgeen niet bevorderlijk is voor de zwemruimte van vissen. Teveel waterplanten kunnen zorgen voor grote zuurstofschommelingen; hier kunnen vissen slecht tegen. In de huidige tijd opstaat er een groter probleem voor de waterschappen vanwege hogere concentraties medicijnresten en gewasbeschermingsmiddelen wordt het moeilijker om de waterzuivering uit te voeren.

Bronnen: Hengelsport Federatie Midden Nederland.

Foto's: bron bekend bij de Stichting Achterhoek weer Mooi & Ravon